

Cesta **pod ochranou sv. Michala**

NOVINY FARNOSTI JASLOVSKÉ BOHUNICE SÚ PRÍLOHOU BLAVSKÝCH NOVÍN 3/2025

Slovo čitateľovi

Milí čitatelia, drahí farníci,

prázdniny nám rýchle ubehli. Myslím, že nielen deťom, ale nám všetkým. Dúfam, že sa nám ich podarilo dobre prežiť a neboli iba prázdne dni. Život pokračuje ďalej a máme pred sebou jeseň. Čaká nás slávnosť posviacky chrámov našich patrónov, niektorých, dúfame, pekná púť do Talianska. Prvoprijímajúce deti sa začnú pripravovať na sviatosť prvého sv. prijímania. V októbri si budeme pripomínať silu modlitby sv. ruženca, v novembri spomíname na našich zosnulých a obchody nám už budú pripomínať, že sa blížia Vianoce. Takto čas uteká. Hovorí sa, že čas uteká pomedzi prsty. To by znamenalo, že sme ho nestihli dobre prežiť, využiť. Možno je to symbolické, že treba tie prsty aj spojiť v modlitbe, aby sme dokázali správne využívať čas. V Biblii máme pekný príbeh o sv. Marte a Márii. Ako sa Marta namáhala pri obsluhu a vidí, že sestra si pokojne sedí pri nohách Pána Ježiša a počúva ho. Vtedy sa ozvala Marta, aby Pán napomenul sestru a išla jej pomôcť. Ježišova odpoveď bola pre niektorých zarážajúca. Marta staráš sa a znepokojuješ pre mnohé veci, Mária si vybrala lepší podiel. Pán Ježiš tým nechcel poukázať, že nemáme nič robiť. Veď nám dal túto zem, aby sme sa o ňu starali. Chce tým len poukázať na to, že sa niekedy príliš zaoberáme vecami hmotnými a zabúdame na tie duchovné. Svätí, ktorí sa veľa modlili, neboli tí, ktorí by nič nerobili. Naopak, niekedy obdivujeme, ako to mohli všetko stihnúť. Zakladali kláštory, nemocnice, starali sa o iných, písali diela. V modlitbe nám Boh ukazuje cestu, ktorou máme kráčať, aby nám život neutekol pome-

dzi prsty. Práve Boh dáva zmysel aj mnohým nezmyselným veciam v našich životoch. Ako sa môžem zapojiť do práce, keď som už starý alebo chorý? Ježiš nám ukázal životom a hlav-

svätý Michal archanjel

ne utrpením, že modlitba nie je len to, čo hovoríme, ale aj to, čo prežívame. Takto sa môže aj nezmyselné utrpenie stať tak dôležitou obeťou pre dnešnú dobu. Tak si to vybral aj Pán Ježiš, aby nás vykúpil. Koľkí tápu a nevedia, kde je sever, nevedia, prečo vlastne žijú. Štatistika ľudí, ktorí spáchali samovraždu, je alarmujúca.

Samozrejme, nie vždy je to v živote ľahké. Svetlo viery nám neraz býva vyprosené inými ľuďmi, ktorých možno ani nepoznáme a možno sami prežívali temné dni, ale vo viere a v obete. A je tu aj rozmer našej večnosti. Naš život bude pokračovať aj po smrti. Nežijeme tu ako nejaké zvieratká. Sme niečo viac. Práve utrpenie, ktoré slúži na očistenie duše, môžeme prežívať už tu a teraz. Očistec po smrti nebude len nejaké nudné čakanie. Bude to očisťovanie v utrpení. Ak ho vieme dobre prežívať už tu na zemi, o to menej ho budeme prežívať potom vo večnosti. Preto vidíme v životopisoch mnohých svätých, že mali záľubu v utrpení. Vedeli, že je to hodnota modlitby, ale zároveň aj cena vykúpenia, očistenia. Ak teraz na to pozeráme pochybovačne, potom po smrti nám to už nepomôže. Teraz máme čas. Ako hovorí sv. Pavol v liste Efezanom: „Využívajte čas, lebo dni sú zlé.“ Ak sú zlé, kto ich urobí lepšie? Naše sťažovanie sa a ufrľanosť? Kritika a odsúdenie? Veď to všetko len zhoršuje situáciu. Ako sa hovorí, dolievame olej do ohňa. Spomeňme si na apoštolu Petra. Keď ho Pán pozval, aby išiel k nemu po vlnách jazera, tak sa mu to darilo dovtedy, pokiaľ nepozeral mimo Ježiša. Potom, keď už pozeral len na vlny, začal sa topiť. Chcem vás len povzbudiť, a samozrejme aj seba, aby sme nezabúdali pozeráť na Ježiša, mať svoje ruky zložené do modlitby. Takto budeme počúvať Pána. My sa aj denne mnohí modlíme - buď vôľa tvoja ako v nebi tak i na zemi. Ale často sa prichytíme pri tom, že to chceme mať po svojom. Čas uteká a my sa budeme musieť raz zodpovedať, čo sme urobili s darmi, ktoré nám Pán dal. A medzi ne patrí určite aj čas. Tak vám prajem, aby ste dobre využívali svoj čas. Keď sa raz obzriete, aby ste nemuseli ľutovať svoje rozhodnutia a mali z nich radosť.

Marián Vivodík, farár

ČO VŠETKO MÁ NADO MNOU MOC?

Pri čítaní knihy Moc a pravda v podmienkach Rozhlasu a televízie Slovenska mi uderla do očí jedna veta – „moc sa netýka iba tých, čo sú takpovediac na vrchu mocenského rebríčka – štátu, vlády, politických strán. Moc sa dotýka samotného bytia jednotlivcov, ich tiel, vedenia, diskurzov, každodenného správania.“ Je to citácia z monografie slovenského filozofa Ivana Buraja. Hneď však pri prvom prečítaní týchto viet mi napadlo – čo má nado mnou moc? Je to častá chuť na sladké či kávu, možno niečo nezdravé? Stála potreba nového a pekného oblečenia? Potreba cítiť sa šťastne? Škola, práca, strach z budúcnosti? Nové auto? Dom? Byť? Túžby, ktoré sa nedajú naplniť? Ak si však kladiete otázku, ako zistiť, čo má nad vami moc, je to jednoduché. Na čo najviac myslíte počas dňa? Myšlienky na čo sú najviac naliehavé, neodbytné, stále sa opakujúce? Dennodenne sa valiace povin-

nosti, úlohy, ktoré nemajú konca, aktivity, rodina, priatelia? Máme toľko starostí. Čo bude, ako bude, kedy, s kým, prečo? Máme toľko otázok. Nemáme nikdy dosť ničoho. Málokto môže prehlásiť, že je spokojný s tým, čo má, s tým, kto je, že nič viac už nechce. A to nás robí zraniteľnými a bezmocnými otrokmi tohto sveta. Sme v jeho moci. Je to desivé, pretože, ak má niekto moc, je schopný ovládať, kontrolovať, ovplyvňovať, meniť, riadiť. Z toho vyplýva, že ak sme v moci tohto sveta, nie sme slobodní. Niekto alebo niečo rozhoduje za nás. A kde v tomto všetkom je Boh? Ako často myslím na Boha? Mám pocit, že často. Ale je to naozaj tak? Čo by mi na môj život povedal Ježiš, ak by teraz sedel vedľa mňa? Nechávam sa ovládať svetom alebo Ježišom? Pretože v skutočnosti je to on, kto má nado mnou moc. Dokonca nad celým svetom. Môže všetko. On je ten, čo vie,

vidí a počuje všetko. Ešte skôr ako to povieme, ešte skôr ako na to pomyslíme. A dáva nám slobodu. Vraví, že sa máme rozhodnúť, ako chceme my. Či chceme nasledovať jeho alebo nie. Či chceme žiť život, ktorý pre nás pripravil. Chce, aby sme boli jeho deťmi, nie otrokmi. A ktorý otec by chcel pre svoje dieťa niečo zlé? A predsa máme problém tomu veriť. Prečo by to Boh chcel takto? Prečo nemôže byť po mojom? Ja to chcem inak ... Boh nás necháva a miluje aj napriek tomu, že často s ním nesúhlasíme. Netrestá nás za to, že sme ovládaní niečím iným, ale láskavo nám prichádza pošepkať, že to on má moc, nie svet. On svet premohol. A je tu pre nás. Ako dobrý otec, priateľ, pastier. Nie diktátor, ale otec s mocou, ktorá nás ovláda, aby naša cieľová destinácia bola večnosť, kde je už len šťastie.

Soňa Krajčovičová

PÚŤ DO MEDŽUGORIA

Pred kostolom

Aj tento rok v dňoch 3. – 8. 6. 2025 zorganizoval dôstojný pán Marián Vivodík farskú púť na mariánske pútnické miesto v Medžugorí. Každý, kto prijal pozvanie od Panny Márie na miesto modlitby, pokoja a zázakov, mohol pokriakovať v jej materinskom objatí, vyžalovať svoje tiesne, poďakovať sa za vypočuté modlitby, a tak načerpať duchovnú posilu do ďalších dní. Do Bosny a Hercegoviny sme vycestovali v utorok podvečer a vrátili sme sa v nedeľu ráno. Počas cesty sme spievali mariánske piesne, modlili sa k Panne Márii o ochranu od každého nebezpečenstva a prosili sme ju, aby orodovala u svojho syna Pána Ježiša za tých, ktorých sme si niesli so sebou v srdci. Pán šofér Peter Urban z Hornej Stredy robil počas jazdy prestávky a my sme využili čas na natiahnutie sa, malú prechádzku a občerstvenie. Cestou sme obdivovali krásy a západ Slnka v Maďarsku a v Chorvátsku nás privítalo ranné zore. Bezpečne sme prišli do penziónu starostlivej pani Ruži v Bosne a Hercegovine v Medžugorí. Názov Medžugorie znamená medzihorie. Mesto je obklopené dvoma významnými horami – Podbrdo a Križevac. Pán farár pre nás pripravil bohatý program, ktorý bol umiestnený na nástenke a každý si mohol zvoliť, kedy sa akej aktivite zúčastní.

Prvý deň – v stredu sme absolvovali návštevu na hrade u Patrika, ktorý sa delí o svoj príbeh obrátenia. Kedysi bol materiálne založený, viedol hriešny a hýrivý život a teraz pomáha a sprostredkúva ubytovanie pre kňazov a duchovné povolania. Jeho život je plný služby, modlitby a vzdávania vďaky Pánovi za záchranu z hriešnej minulosti. Nasledovala prehliadka areálu, hlavne pre tých z nás, ktorí boli v Medžugorí po prvýkrát. Práve kvitli jazminové kríky a miestami, ktorými sme prechádzali, sa šírila príjemná vôňa. V centre sa týči Chrám sv. Jakuba. Pre nárast pútnikov sa postavil za ním oltár s veľkým množstvom miest na sedenie. Navštívili sme hrob pátra Slavka Barbariča, ktorý od roku 1982 do roku 2000 pôsobil v

Medžugorí. Mladá žena Terka Gažiová, ktorá teraz pôsobí a svedčí o láske Panny Márie Medžugorskej, spomína na jednu radu pátra Slavka: „Ak nevieš, prečo ťa Panna Mária pozvala, neboj sa, ukáže ti to v pravý čas. Ty len miluj, s láskou ťi každý okamih. Všetko dobro, ktoré urobíš s láskou, je ako jeden krok na vrchol kopca, a tak prijímajúc s láskou všetko, čo prichádza počas dňa, prídeš na vrchol a všetko bude jasné.“ (zdroj citátu časopis Svetlo Máriino)

Súčasťou areálu je adoračné miesto pri kríži, kde je priestor na stíšenie a modlitbu. Zaujímavou je socha vzkrieseného Pána Ježiša, z ktorej na mieste pravého kolena vyteká číra tekutina. Niektorí z nás si kúpili špeciálne ľanové obrúsky a tekutinu nimi utierali.

Vo štvrtok sme išli strmým chodníkom lemovaným reliéfmi modlitby radostného ruženca na Podbrdo. Je to vrch, kde sa Panna Mária zjavila šiestim mladým osobám. Prvé slová, ktoré podľa vizionárov Panna Mária povedala svetu, boli: „*Pokoj, pokoj, pokoj - iba pokoj! Pokoj musí zavládnuť medzi Bohom a človekom, a medzi ľuďmi navzájom.*“ (26. jún 1981). Hlavné posolstvá sú pokoj, viera, obrátenie, modlitba, pôst. Na mieste zjavenia je biela socha Panny Márie, Kráľovnej pokoja.

Posolstvami Panny Márie sa s nami vo štvrtok podelila v parku pri penzióne mladá žena, ktorá pôsobí v Medžugorí. Panna Mária podľa jej slov hovorí, že vojna môže byť v našom srdci, keď nemáme odpustenie. Hovorí o piatich kameňoch pre správny život. Sú to zbrane proti zlu:

1. Modlitba
2. Eucharistia
3. Sväté písmo
4. Pôst
5. Mesačná spoveď

V piatok sme sa spojili s Pánom Ježišom v jeho utrpení a objavovali sme jeho lásku. Zvládli sme krížovú cestu so zastaveniami z bronzových

vých reliéfov na hore Križevac. Na vrchu hory je obrovský betónový kríž, pri ktorom sme sa pomodlili a načerpali sily na zostup. Popoludní sme navštívili chlapčenský dom komunity Cenacolo, kde nás milo privítal mladý Slovák. Rozprával nám o svojej minulosti, keď bol každý jeho deň plný závislosti. Absolvoval prípravu a odišiel za uzdravením do komunity, ktorú založila rehoľná sestra Elvíra, a stojí na troch pilieroch - modlitba, práca a priateľstvo. Chlapci z komunity vynášajú na miesto zjavenia papieriky, na ktorých sú prosby pútnikov. O Medžugorí sa hovorí ako o spovednici sveta. Večer sa denne pred svätou omšou veriaci spovedajú v označených spovedniciach podľa národnosti. Kňazi, ktorí spovedajú vonku pod holým nebom, majú takisto pri nohách tabuľky s označením národnosti.

Každý večer sa koná modlitba svätého ruženca a po nej nasleduje svätá omša. Večerná svätá omša v Medžugorí je milostivým časom stretnutia Pána Ježiša s veriacimi z mnohých ďalekých krajín, rôznej pleti a kultúry. Všetci sme rozdielni a predsa sme spojení vierou v nášho nebeského Otca a v úcte k jeho vyvolanej Panne Márii. V priebehu omše a ďalšieho večerného programu (adorácia, poklona krížu) je zabezpečený preklad na rádiovú frekvenciu. Stačí mať pri sebe malé rádio či mobil a slúchadlá. Po každej omši nasleduje požehnanie náboženských predmetov, ktoré si pútnici zakúpia pre blízkych v obchodíčkoch so suvenírmi.

V sobotu sme sa rozlúčili spevom s pútnickým miestom pri Kostole sv. Jakuba a soche Panny Márie. Na spiatocnej ceste domov sme sa zastavili na (zastávke) pútníckom mieste Vepric, ktorá je inšpirovaná Lurdskou jaskyňou a okúpali sme sa v mori na Makarskej.

Podbrdo

Nebeský Otče, ďakujeme ti za priaznivé počasie, organizáciu a bezpečnú jazdu do Medžugoria, starostlivosť o naše potreby – telesné a duchovné, milosť odpustkov, milosť modliť sa a rozjímať na mieste plnom pokoja a Božej prítomnosti. Tešíme sa na naše ďalšie stretnutie s Pannou Máriou a Pánom Ježišom v Medžugorí. Prosíme ťa o to, aby sme ti vedeli v bežnom živote pokorne slúžiť a plniť tvoju vôľu. Amen.

Margaréta Blanáriková
foto: Marián Vivodík

STABAT MATER DOLOROSA

Sedembolestná Panna Mária v Katedrále sv. Jána Krstiteľa v Trnave

Stála Matka bolestivá - úvodné slová latinskej sekvencie nás myslou i srdcom privádzajú do veľkolepej Baziliky Sedembolestnej Panny Márie v Šaštíne. Národná svätyňa bola v roku 1964 vyhlásená pápežom Pavlom VI. za bazyliku minor. O dva roky neskôr ten istý pápež ustanovil a vyhlásil Sedembolestnú Pannu Máriu za patrónku Slovenska. 15. september je teda pre náš národ významným sviatkom, kedy si uctieame Sedembolestnú Pannu Máriu a vyprosujeme pomoc v ťažkých chvíľach nášho každodenného života.

Sekvencia katolíckej liturgie pochádza z 13.

storočia a tradične sa pripisuje blahoslavenému Jacoponemu da Todi - talianskemu františkánovi, právnikovi a básnikovi. Text sa skladá z 20 strof a predstavuje dojímavú meditáciu o Máriinom utrpení a bolesti počas umučenia a smrti jej syna Ježiša. Najstarší exemplár s hudobnou notáciou pochádza z roku 1200 a bol objavený v Kláštore Santa Maria Maddalena v Bologni. Spočiatku bola Stabat Mater bez konkrétneho liturgického určenia a nachádzala sa iba v súkromných modlitebníčkach. Až od 15. storočia sa objavuje v mariánskej omši formou gregoriánskeho spevu (sekvencie). Bola zrušená Tridentským koncilom, no v roku 1727 ju znovu zaviedol do liturgie pápež Benedikt XIII. Stabat Mater je jednou z piatich sekvencií, ktoré sa zachovali v Graduáli. V breviári slúži ako hymnus na pamiatku Panny Márie Sedembolestnej (15. september). Podľa ľudovej tradície je súčasťou pobožnosti krížovej cesty v pôstnom období. Prešla viacerými verziami a do podoby, ktorú poznáme, ju zhudobnilo viac ako 400 skladateľov, vrátane svetoznámych mien ako Palestrina, Lasso, Vivaldi, Scarlatti, Pergolesi, Bellini, Boccherini, Haydn, Mozart, Schubert, Rossini, Liszt, Verdi, Dvořák, Perosi, Szymanowski, Poulenc ... Vďaka svojej objektívnej kráse bolo dielo zaradené do Rímskeho misála už v roku 1474, a preto bolo prirodzené, že sa umelci snažili zachytiť toto mystérium a vytvoriť si vlastnú osobnú verziu. Obzvlášť hudobníci ako Salieri, ktorý si jednu napísal na svoj vlastný pohreb a Mozart, pre ktorého bola skladba Stabat Mater poslednou napísanou partitúrou. Každý z nás je pozvaný kontemplanovať zármutok Matky pod krížom, na ktorom umiera jej jediný syn Ježiš. Môže tak urobiť spevom, recitovaním či len nemým započúvaním sa do tajomstva bolesti a lásky.

Text a foto: Laura Tökölyová

S VĎAČNOSŤOU SPOMÍNAME NA PÁNA KOSTOLNÍKA

Dňa 13. augusta 2025 nás navždy opustil náš farník, **pán Peter Remenár**, vo veku 74 rokov. Dlhoročný kostolník vo filiálnom Kostole sv. Martina v Paderovciach. V tejto službe začal pôsobiť pred rokom 2000 a zotrval v nej do konca svojho života.

Roky služby naplnil oddanou prácou, vykonávanou zodpovedne a s láskou. Stal sa neodmysliteľnou súčasťou našich oboch chrámov i celej jaslovskobohunickej farnosti. V mladosti bol miništrantom za pôsobenia p. farára vdp. Jána Čepčeka. V dospelosti kostolníkom po boku viacerých duchovných otcov, ako boli vdp. Silvester Špankovič, vdp. František Bačík, vdp. Róbert Ondřík, vdp. Štefan Novanský, a v súčasnosti pôsobiaceho vdp. Mariána Vívodíka. Všetci sa mohli spoľahnúť na jeho ochotnú, vernú a zodpovednú prácu. Bol členom ekonomickej rady našej farnosti. Život i služba Petra Remenára zanechali hlbokú stopu v srdciach veriacich i všetkých, ktorí ho poznali. Ďakujeme mu za všetko, čo pre kostol a farnosť urobil - za roky vernej služby, dobrého príkladu a za všetko dobro, ktoré medzi nami zanechal.

Nech mu dobrotivý Pán odmení jeho vernosť a službu večným pokojom.

Jana Čápková

ženec, nevynechajme jediný deň a modlime sa ho úprimne. Naš svet volá po účinkoch tejto mocnej modlitby, po jej ochrane pred zlom a vojnami, pred nástrahami a útokmi na rodinu. Zapojme sa aj my všetci aspoň jedným desiatkom večer, keď hovoríme Bohu - dobrú noc, Pane, buď s nami i s Pannou Máriou aj zajtra, pozajtra, popozajtra, ...

Miroslava Remenárová
Použité zdroje:
christianitas.sk,
wikipédia

Októbrová Ružencová Panna Mária

Panna Mária s ružencom

Ruženec, hádam po Otčenáši najznámejšia modlitba, veľmi dôležitá pre tento svet, vznikla z latinskej modlitby, nazývanej aj žaltár Panny Márie, ktorá sa rozšírila v stredoveku vďaka svätému Dominikovi. Pôvodne išlo o počítanie žalmov, ktoré sa postupne rozvinulo do modlitby zdravasov a tajomstiev z Ježišovho života, čím sa z ruženca stal duchovný veniec a symbol ochrany

viery i človeka samotného. V roku 1571 pápež Pius V. ustanovil 7. október za sviatok Ružencovej Panny Márie, bolo to na pamiatku víťazstva nad Turkami pri Lepante.

Bývalý hlavný vatikánsky exorcista don Gabriele Amorth (zomrel 18. 9. 2016) sa

vyjadril o ruženci: „Raz môj priateľ počas exorcizmu počul diabla, ako hovorí: „Každé Zdravas Mária je pre mňa ako úder po hlave. Keby kresťania vedeli, ako je mocný ruženec, to by bol môj koniec.“ Keď sa modlíme túto krásnu modlitbu, Blahoslavená Panna Mária prichádza k nám aj s anjelmi, aby sa modlila s nami. Ďalší otec, exorcista Dan Reehil, sa v rozhovoroch vyjadril, aké dôležité je aj umiestnenie ruženca. Napríklad pri srdci aj počas spánku má stále svoju moc. Boh vo svojich zjaveniach a tiež Matka Božia dávali pokyny, čo kam treba umiestniť, kde vystaviť kaplnku, kde kopať pre vytrysknutie prameňa. Ako keby nám dávali najavo, že každá posvätná vec má svoje zvláštne miesto. Svätí to vedeli a často zaspať s ružencom na hrudi. Svätý Páter Pio nazýval ruženec svojou duchovnou zbraňou, svätý Maximilián Kolbe odporúčal všetkým, aby vládli duchovným mečom ruženca. Pápež Pius XI. vyslovil krásne slová: Ruženec je mocná zbraň, ktorá zaháňa zlých duchov na útek a chráni človeka pred hriechom. Ak túžime mať pokoj v srdci, vo svojich domovoch a vo svojej krajine, modlime sa spoločne každý večer ru-

Kniha proroka Jonáša

Biblické okienko

V našich potulkách Bibliou sa teraz zastavíme pri malej knihe proroka Jonáša. Jonáš (hebr. Jónáh = »holubica«) ako prorok pôsobil za panovania izraelského kráľa Jarobeáma [Jero-boama] II. (783-743 pred Kr.). Mnohí proroka Jonáša nepokladajú za autora knihy, ale vidia v ňom iba hlavnú postavu opísaného deja. Autor knihy je teda neznámy, ale štýl, aramaizmy a najmä náboženské poslanstvo naznačujú, že spis vznikol po exile.

Jahve posla Jonáša do mesta Ninive k Asýrčanom, nepriateľom Izraela, aby jeho obyvateľom

ohlasoval pokánie. Ale on odprie poslušnosť. Nechce, aby sa nepriateľskí pohania obracali k Bohu. Lodou chce utiecť do Taršisu. Na mori sa však strhne veľká búrka a námorníci lósom zistia, že ju zapríčinil Jonáš svojou neposlušnosťou. Preto ho na jeho vlastný podnet hodia do mora a búrka sa utíši. Zhltnie ho veľká ryba a on sa v jej útrobach modlí. Na tretí deň ho ryba vyvrhne na zem. Jahve opäť posla Jonáša do Ninive, kde vyzýva ľud na pokánie. Boh prijal pokánie a obrátenie Ninivčanov a zmiloval sa nad nimi, ale „Jonášovi sa to veľmi nepáčilo a nahneval sa“. Čaká, že predsa len bude očitým svedkom zničenia mesta. Vtedy Boh dáva vyrásť ricínovému kru, aby robil Jonášovi tieň nad hlavou, ale aby hneď aj vyschol. Jonášovi je ľúto tejto rastliny a nahnevá sa na Boha. A Boh hovorí: „Ty ľutuješ ricínus, na ktorom si nerobil a nevypestoval si ho; ktorý za noc vznikol a za noc zanikol. A ja sa nemám zľutovať nad veľkým mestom Ninive?“

V minulosti zastávali biblisti názor, že Jonášov príbeh sa naozaj odohral. V súčasnosti však vládne presvedčenie, že kniha je len podobenstvo, ktorým chce autor sprístupniť dôležitú pravdu o Božom milosrdenstve a o Božej vôli spasiť všetky národy. Z rozboru Knihy vysvitá, že jej autor žil v čase, keď o meste Ninive, ktoré Médi a Babylončania v r. 612 pred Kr. vyvrátili, kolovali už iba hmlisté správy. Napr. že Ninive

bolo mesto, cez ktoré treba prechádzať tri dni. Archeologické vykopávky svedčia o tom, že mesto malo oveľa menšiu rozlohu.

Kniha proroka Jonáša verne odzrkadľuje mentalitu Židov, ktorí po trpké a ponižujúcej skúsenosti v babylonskom zajatí zaujali nevraživý a odmietavý postoj k pohanským národom a netrpezlivo očakávali deň, keď sa Jahve na nich za to bezprávie vypomstí. Kniha učí, že Boh je Bohom všetkých národov a všetky chce priviesť k spásu. Kniha je teda mimoriadne významným dielom v biblickom zjavení hlavne preto, že svojím učením o všeobecnom povolaní všetkých ľudí k viere v jediného pravého Boha, anticipuje evanjeliové poslanstvo.

Môžeme tu vidieť protiklad prorokovho pohľadania pohanmi a postoj námorníkov, ktorí nechcú hodiť proroka do mora alebo postoj ninivského kráľa a jeho poddaných, ktorí robia hneď pokánie a obracajú sa.

Ježiš Kristus sa v evanjeliu odvoláva na obrátenie Ninivčanov ako na príklad hodný nasledovania a na »znamenanie proroka Jonáša« ako predobraz svojho zmŕtvychvstania. Sam celým svojím životom ohlasoval, že Boh je Bohom všetkých ľudí, že je milosrdný a zmilúva sa nad každým svojím stvorením, ktoré vyznáva a ľutuje svoje hriechy.

Marián Vivodík

Zrnká z Knihy proroka Jonáša

- *Námorníci sa báli a každý volal k svojmu bohu... Jonáš však zišiel do vnútra lode, ľahol si a spal. /1,5/*
- *Ti, čo si ctia ľživé tiene, opúšťajú svoje milosrdenstvo. /2,9/*
- *„Nariadenie kráľa a jeho veľmožov je toto: Ľudia a zvieratá, statok a ovce nech nič neokúsia; nech sa nepasú a vodu nech nepijú! Ľudia i zvieratá nech sa poobliekajú do vrecovín, nech hlasno volajú k Bohu a nech sa každý odvráti od svojej zlej cesty a od násilia, ktoré má v rukách. Ktovie, azda sa Boh odvráti a zmiluje sa; odvráti sa od svojho hnevu a nezahynieme.“ /3,7-9/*

KRÁTKE SPRÁVY

V nedeľu 1. júna zasadala na našej fare Ekonomická rada farnosti. Riešili sme dokončenie revízií správ na kostoloch, novú zmluvu s Poľnohospodárskym družstvom v Jasl. Bohuniciach, ako aj opravy v paderovskom kostole.

V sobotu 5. júla, ako býva zvykom v našej obci, sa konala na slávnosť sv. Cyrila a Metoda za pekného počasia sv. omša v parku. Po sv. omši nám pripravili naši dôchodcovia chutnú kapustnicu. Ďakujem obci, kostolníčke, spevokolu a všetkým, ktorí pri slávnosti pomáhali.

V sobotu 3. augusta v poobedňajších hodinách v paderovskom kostole sa uskutočnila milá slávnosť našich hasičov z Paderoviec, ktorí si pripomínali 100 rokov od svojho založenia. Ďakujeme za všetku ich pomoc a obeť tak pri záchrane nášho majetku, ako aj pri asistovaní pri liturgických slávnostiach.

Tento rok skončila naša podpora dvom africkým bohoslovcem z Burkina Faso, ktorí boli vysvätení za kňazov. Určite si na svojich dobrodincov spomenú aj pri oltári. Zároveň sme urobili zbierku, vďaka ktorej aj naďalej budeme môcť pomáhať sumou 1 200 EUR pri štúdiu dvom novým bohoslovcem z Afriky. Ich mená a krajinu sa dozvieme neskôr.

Kedže na zberný dvor sa zberá iba separovaný odpad, Útulok u sv. Martina v Jasl. Bohuniciach ponúka službu rozoberania starého nábytku. Dobrovoľný príspevok je za skriňu 5 EUR a zložitejší nábytok, napr. posteľ za 10 EUR. Starý nábytok môžete priniesť na faru alebo ho prídeme zobrať k vám domov. Následne ho roztriedený odvezieme na zberný dvor.

Marián Vivodík

TÁBOR

Počas letných slnečných prázdninových dní sme sa zúčastnili farského detského letného tábora v obci Šaštín-Stráže. Bývali sme v kláštore vedľa Baziliky Sedembolestnej Panny Márie, kde sme mali cez týždeň aj sv. omše. Téma tábora bola zobrať zo známej rozprávky Malý princ. Prežili sme tam krásne chvíle spolu s deťmi a animátormi z farnosti Boleráz. Oddýchli sme si, prišli sme na nové myšlienky, získali

sme ďalší rozhľad, našli sme nové kamarátstva, sťažili sme medzi sebou, spoznávali okolie a prírodu. Aj keď nám počasie neprialo, o to viac sme sa venovali spoločenským hrám a strávili pekné chvíle. Zároveň odporúčame deťom, že sa môžu k nám pridať a tešíme sa na nové témy v ďalších táboroch.

Dominika a Alžbetka Uváčikové
foto: Marián Vivodík

Stretnutie mládeže v Ríme

Tento rok počas letných prázdnin sme sa zúčastnili púte Stretnutie mládeže v Ríme, kde sme zažili mnoho zaujímavých situácií, ľudí, ktorí nás obohatili skúsenosťami, priateľstvom, úsmevom. Vymenili sme si náramky s rôznymi ľuďmi iných národností. Navštívili sme Baziliku sv. Petra, Baziliku sv. Pavla za hradbami, pútnické miesto Tre fontane. Videli sme Koloseum, múzeum, v ktorom bola aj Sixtínska kaplnka a omnoho viac. Zúčastnili sme sa sv. omše na Námestí Svätého Petra. Stretli sme sa so Svätým Otcom Levom XIV. Som rád, že som mohol absolvovať túto púť mladých a prehliť tak svoj duchovný život. Odporúčam aj ostatným, ktorí túžia zažiť nezabudnuteľný zážitok na celý život.

Daniel Uváčik

Vydáva: Rímskokatolícka cirkev, farnosť Jaslovské Bohunice.

Zodpovedný redaktor: Marián Vivodík, farár.

Členovia redakčnej rady: S. Krajčovičová, J. Čápková, L. Tökölyová, M. Remenárová.